

Mjölka andersson.

det var en häring, som satt och
mjölkade i en stubbe. Hon hade frimägan
än ta mjölken från andersson.

1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6/59

Mjölka andersson.

L/b
2853
Tömmen.Tömmen.

Tömmen betade även ajuka djur,
särskilt kor så, att han laddade ut det ajuka
kreaturet och charade ut en korva omkring
framfoten, och denna korva hängde han
sedan upp på en gärdsgårdstör.

Törnrosen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2853
Törnrosen.

Det var en gammal gubbe i Sand-
sjö, som hette Törnrosen. Han betade djur
genom att geida dem med salt om mun-
nen, eller tog han hals på ryggen och
strödde salt i.

Törnström.

Törnström betecknade även sjukadju-
r genom att dra en tagelsnärt mellan
klövarna så att det bliddes.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

L/2853
Törnström.

Glasaregödde

Glasaregödde kunde ta makten
från djur. Han vilda de än var fick han
dem tama och lugna.

En gång tog en tattare fiskan och stök
till hästen. "Det skulle du inte ha gjort,"
sa Glasaregödde, "om skämdes du hästen."
Hästen var liksom förlamad sen dess.

b/f
2853
Glasare-
gödde.

4953

Törnrosen

När en ladugård var skänd skickade de de efter Törnrosen. Han brack häb i hösheln till ladugården och lade in ormskinn och makurje och drar sedan en plugg i hälet. Han gräde även med litet framför varje bås. Sen dogde ingen till att skänna ladugården.

Törnrosen.

Ibland tog Törnrosen salt i en klut
och kastade det i elden. När det knastrade
och smattrade sade han: "Kan I se att det är
fintrottat."

Törnrosen.

När bön den hade prajkar, som var
 kräga kottade Törnrosen den så, att han tog
 den och kottade den i elden i den öppna cyren.

2853
Törnrosen.

Pontus och den skubba moten.

Det var en gammal fiskare, som
bodde i Mörtnyp, som skubba en mot. Men
prästen Pontus brang den en jättes juldagen
komma och rädda med moten framför altaret
under julbönen.

9

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9
2853
Pontus och
den
skubba moten.

Målad Oskald Hök'son 1830

Off. as Maja Martin 10
1300 as Karl Johanson

Fiskargumman på Hyblaholm född 1863.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~2853~~
2853

Fiskargumman -
man på
Hyblaholm.

På Hyblaholm bodde en fiskare
och hans hustru. Hon var segert, så hon såg
mer än andra. Tron det jag minns, var hon
gammal, så de fiske här mer hemme till båtarna
från rista tiden, men hon måste alltid med,
för han kunde säga precis, var de skulle
fiske. Alltid fiske de då mycket fiske.
Men ibland när de kom ned till sjön, var
en liten fågel på bithanten, och då sa
gumman: "Nu går vi hem, för idag får vi
ingen fisk."

Tiskargumman.C/1
1853
Tiskargumman

En dag låg hon och skurade.
 Då kom vägen och hast, att hon skulle
 följa med på cykeln. De redde över hela
 Nömmen och runt alla vägar. När hon
 kom hem, och tänkte på trötta skuraren
 var gubben redan skurit.

Postkalle

I Norra Sandjö fanns en de-
kallade Post-kalle, som var mycket tunn.
Efter honom finns ett ordtyck i baktun.
"Vi ska det bli ikändes post malla jul
och förhåping."

12

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2 feb
1853
Postkalle.

E/d
2853Shännumkor.

När de skände kor gjorde de så,
 att de ledde kor till rinnande vatten.
 Så skulle man mjölka i näsen och hata
 det i år. Sedan mjölkarde kor inte längre;
 det var som om makten togit från kor.

Vigselring i härmån.

När de inte dugde till att härmna,
skulle de lägga sin vigselring i härmån
det hjälpte.

Skulet och hemmet.

En gubbe i Snytt, Lilla Eshus,
 betade skrämda djur på. Han hade en
 vagnskänke, som var sluten och hemmet;
 arden tog han litet trä och gav de sjuka
 djuren. Det hjälpte.

 LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

 F/2853
Skulet och
hemmet.

Island
Erla
Njörö
1930

Uppf. av Maja Norlin 16

Red. av Emil Johansson

f. 1863

Första juledag etc.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9/2853

Första juledag

Första juledag, som min morder mig gar,
Hon gar mig en skön jungfru i min famn.
Den tager jag och ingen annan.

Andra juledag, som min morder mig gar,
Hon gar mig två finkar i min damm,
en skön jungfru i min famn.
Den tager jag och ingen annan.

Tredje juledag, som min morder mig gar,
Hon gar mig tre spänn horn på min lag,
Två finkar i min damm,
en skön jungfru i min famn.
Den tager jag och ingen annan.

2853

Fjärde juledag, som min moder mig gar,
 Hon gar mig fyra redeliga ar,
 Tre spramm horn på min lag,
 Två finkar i min damm,
 En skön jungfru i min famn.
 Sen tager jag och ingen annan.

Femte juledag, som min moder mig gar,
 Hon gar mig fem får,
 Fyra redeliga ar,
 Tre spramm horn på min lag,
 Två finkar i min damm,
 En skön jungfru i min famn.
 Sen tager jag och ingen annan.

Sjätte juledag, som min morder mig gar,
 Hon gar mig se gas,
 Den får,

Tyva redeliga vin,
 Tre grann horn på min lag,
 Tre fiskar i min damm,
 En skön jungfru i min farn,
 Den lagar jag och ingen annan.

Sjunde juledag, som min morder mig gar,
 Hon gar mig en horn,
 Se gas,

Den får,
 Tyva redeliga vin,
 Tre grann horn på min lag,
 Tre fiskar i min dam,
 En skön jungfru i min farn.

2853

Den tager jeg och ingen annan.

Attionde juledag, som min moder mig ger,
Hon ger mig älla fälska grä med gulbradta yppia,
Hon ger mig ejn hore,
Set gäs,
Tenn för,
Tyva redertiga svin,
Tre sparm horn på min ryg,
Tre fiskar i min damm,
En skön jungfru i min famn.
Den tager jeg och ingen annan.

Nionde juledag, som min moder mig ger,
Hon ger mig nio br och mig halva med voster
och älla fälska grä med gulbradta yppia,
Ejn hore,

2853

Se gäs,
 Tem för,
 Tyra redeliga svinn,
 Tre agrann horn på min log,
 Tre fiskar i min damm,
 En skön jungfru i min famn.
 Den tager jag och ingen annan.

Tionde juledag, som min morder mig gör,
 Hon gör mig till sv, och till gissel med var sv,
 Och mig till och mig halva med var sv,
 Och älska fälska gård med gullsadla ugglor,
 Lju hvar,
 Se gäs,
 Tem för,
 Tyra redeliga svinn,
 Tre agrann horn på min log,

2853

Trä fiskar i min damm,
En skön jungfru i min famn,
Den tager jag och ingen annan.

Helte juledag, som min morder mig gar,
Hon gar mig elva arkivar och elva stugar i
var arkivar,

Elva sångar i var stuga,
Elva häringar i var sång,
Elva fallar på var häring,
Elva skinn i var fall,
Elva hår i vart skinn,
Elva liss i vart hår,
Och elva gullter avan på.

Och här är och här gräns med var är,
Och nio är och nio hälar med var är,
Och alla färns grå med gulbradets rypin,

Lju hvar,
 Det går,
 Den får,
 Tyra redeliga sin,
 Tre spårer kom på min lag,
 Tre fiskar i min damm,
 En skön jungfru i min famn.
 Den tager jag och ingen annan.

Tolfta juledag, som min morder mig gar,
 Hon gar mig tolv socknar,
 Tolv hyckar i var socken,
 Tolv altare i var hycka,
 Tolv präster i var altare,
 Tolv bälte på var präst,
 Tolv pungar på var bälte,
 Tolv rumdelycken i var pung,

2853

Och elva sockorn,
 Elva stugor i var socken,
 Elva stugor i var stuga,
 Elva häringar i var säng,
 Elva fjällar på var häring,
 Elva skinn i var fjäll,
 Elva hår i vart skinn,
 Och elva gullter oxar på,
 Och tio ar, och tio grisar med var ar,
 Och nio kor och nio kalvar med var kor,
 Och åtta fålar på med gullradlar ryggar.
 I ju kor,
 I ju gris,
 I ju får,
 I ju redeliga oxar,
 I ju oxar horn på min lag,
 I ju fiskar i min damm,

En skön jungfru i min famn,
Den tager jag uti ingen annan.

2853

Bränna skön.L/56
2853Brännaskön.

Då djuren första gången skulle
 släppas ut på vägen brände de skön för
 horn. De brände en timmelanta och över
 den skulle horn gå inman de gick på bete.

Im.
Lena
Gjörke, 1930

Kahor vid jul.

Uppf. Maju Norden ²⁶

Ber. Emil Johansson

f. 1863.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Maj
2853
Kahor vid
jul.

På skänken står vi alltid hemman
till jularna en stor trygghet och kärlek, minst
vi ha det gott.

26

Högafura.

Högafura hade två systrar. Den
en bodde på Loism i Väst, den andra
på Ljungerås klint.

Högöfarna.

Det var en fiskare i Sjömillan, som
 talade om, att en gång, då han var ute och
 rodd, hade Högöfarna just hängt ut bryt på
 ank. Aldrig hade han sett så skinnande vit
 bryt som den. Självt såg hon nedrid ajö-
 stranden och tvättade rim frith.

R/f
Högöfarna

2853

Högöfven.

29

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

R/f
Högöfven.
2853

de förde skoj om Högöfven, när de
hördt hr på Högögården. Det var de man-
haftigaste karlar, det fanns på orten.
Men när de fått lass och skulle bräja körsbär,
vållt larvet, och de räddade inte mid att på hem-
väg. Det var Högöfvens skaff för att
de drar gyskel mid hemme.

Hägöfrua.

Hägöfrua bodde på Högö i Nömn-
men. Ibland hälsade hon på i Högögården,
och då hade hon sitt ställe över Ånga.
När det dånade i skotten, och de gamla
än hon flög förbi på en skoring sv.

30

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hj
Hägöfrua
2853

Högafrens al.

Det var en gubbe ute och fiskade
från Nömmen, och fick förskräckligt mycket
al. Det är rätt orentligt att få al i Nömmen,
så han förstod, att det var något stygg mull
i sjölet och åmnade sluta fisket. Då hörde
han någon säga inifrån Högö: "Tag bara
älen. Det är bra den kommer bort, för det
är så halt för min bröskaps att gå på den."

K/t

Högafrens
al.

2853

HögåfvenR/f
Högåfven

2853

Det var en gubbe i Ljömilla, som hette Johan, som stod och bygg ved en kråk. Så kom det en gubbe till honom och ville att han skulle ro honom över till Högåfven, för han hade lånat pengar av honom. Ja, gubben rodde över till Högå, som ligger några hundra meter från Ljömilla. Så gubben steg av båten och han till Johan: "Ro blickt över, för annars dränker det dig." Johan sa till god fort, men så fick han höra ett fastigt levande från Högå. Tena hade varnat honom. Det gick så fortiga några att han miste och jämt hann rädda sig upp på Kalvö. När det nägot så när till det, rodde han hem,

och då han drog upp båten kom gubben
flygande i luften och vinkade åt honom.

2853